

32006L0021

11.4.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 102/15

DIREKTIVA 2006/21/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. ožujka 2006.****o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾, s obzirom na zajednički tekst koji je odobrio Odbor za mirenje 8. prosinca 2005.,

budući da:

- (1) Priopćenje Komisije naslovljeno „Sigurno izvođenje rudarskih djelatnosti: iskustva iz nedavnih rudarskih nesreća“ utvrđuje, kao jednu od svojih prioritetnih mjeru, inicijativu za zakonsko uređenje gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala. Ovoj je mjeri cilj dopuniti inicijative sukladno Direktivi 2003/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2003. o izmjeni Direktive Vijeća 96/82/EZ o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari ⁽⁴⁾, kao i izradu dokumenta o najboljim raspoloživim tehnikama koji obuhvaća gospodarenje jalovim stijenama i jaloninom koje nastaju pri obavljanju rudarskih djelatnosti u okviru Direktive Vijeća 96/61/EZ od 24. rujna 1996. o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ SL C 80, 30.3.2004., str. 35.

⁽²⁾ SL C 109, 30.4.2004., str. 33.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 31. ožujka 2004. (SL C 103 E, 29.4.2004., str. 451.), Zajedničko stajalište Vijeća od 12. travnja 2005. (SL C 172 E, 12.7.2005., str. 1.) i Stajalište Europskog parlamenta od 6. rujna 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu). Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 18. siječnja 2006. i Odluka Vijeća od 30. siječnja 2006.

⁽⁴⁾ SL L 345, 31.12.2003., str. 97.

⁽⁵⁾ SL L 257, 10.10.1996., str. 26. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.).

- (2) U svojoj Rezoluciji ⁽⁶⁾ od 5. srpnja 2001. o tom priopćenju, Europski parlament daje odlučnu potporu potrebi donošenja Direktive o otpadu od industrija vađenja minerala.

- (3) Odluka br. 1600/2002/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. srpnja 2002. o utvrđivanju Šestog programa djelovanja Zajednice za okoliš ⁽⁷⁾ utvrđuje kao cilj u vezi s otpadom koji se još uvijek proizvodi, da bi trebalo smanjiti opasnost tog otpada te da bi on trebao predstavljati što je manje moguću opasnost za okoliš, da bi se prednost trebala dati uporabi, a posebno recikliranju, da bi trebalo smanjiti količinu otpada koji se zbrinjava i da bi ga trebalo sigurno zbrinuti te da se bi otpad namijenjen zbrinjavanju trebalo obrađivati što je moguće bliže mjestu nastanka, a da to ne utječe na djelotvornost operacija obrade otpada. Odluka br. 1600/2002/EZ također propisuje, kao prioritetnu mjeru u vezi s nesrećama i prirodnim nepogodama, razradu mjeru kao pomoć pri sprečavanju opasnosti od velikih nesreća, s posebnim naglaskom na one koje se događaju u rudarstvu, kao i razradu mjeru u vezi s otpadom iz rudarstva. Odluka br. 1600/2002/EZ također utvrđuje, kao prioritetnu mjeru, promicanje održivog upravljanja industrijskim vađenjem minerala kako bi se smanjio njihov utjecaj na okoliš.

- (4) U skladu s ciljevima politike Zajednice u vezi sa zaštitom okoliša, potrebno je predvidjeti minimalne zahtjeve kako bi se, u najvećoj mjeri, sprječili ili smanjili štetni utjecaji na okoliš ili ljudsko zdravlje, koji su posljedica gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala, kao što su jalovina (tj. kruti otpad ili muljevi, zaostali nakon obrade mineralnih sirovina različitim tehnikama), jalova stijena i pokrovne stijene (tj. materijal koji se pomici vađenjem tijekom postupka dolaska do rude ili rudnog tijela, kao i tijekom faze pripreme) i površinska zemlja (tj. gornji sloj tla) pod uvjetom da oni predstavljaju otpad u smislu Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu od 15. srpnja 1975. ⁽⁸⁾.

- (5) U skladu sa stavkom 24. Plana o provedbi održivog razvoja usvojenog u okviru Ujedinjenih naroda na Konferenciji na vrhu o održivom razvoju održanoj 2002.

⁽⁶⁾ SL C 65 E, 14.3.2002., str. 382.

⁽⁷⁾ SL L 242, 10.9.2002., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 194, 25.7.1975., str. 39. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

godine u Johannesburgu, potrebno je zaštititi bazu prirodnih bogatstava gospodarskog i socijalnog razvoja te, putem održivog i integriranog gospodarenja bazom prirodnih bogatstava, preokrenuti postojeći trend uništavanja prirodnih bogatstava.

(6) Prema tomu, ova Direktiva trebala bi obuhvatiti gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala na kopnu, to jest, otpad koji nastaje istraživanjem, vađenjem (uključujući i fazu pripreme), obradom i skladištenjem mineralnih sirovina te pri radu kamenoloma. Međutim, takvo bi gospodarenje trebalo odražavati načela i prioritete utvrđene u Direktivi 75/442/EEZ, koja se, u skladu sa svojim člankom 2. stavkom 1. točkom (b) podtočkom ii., i dalje primjenjuje na sve vidove gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala na koje se ova Direktiva ne odnosi.

(7) Kako bi se izbjeglo duplicitanje i nerazmjeri upravnih zahtjevi, područje primjene ove Direktive trebalo bi ograničiti na one posebne djelatnosti koje se smatraju prioritetnim za postizanje njenih ciljeva.

(8) Prema tomu, odredbe ove Direktive ne bi se trebale primjenjivati na one tokove otpada koji, premda su nastali tijekom operacija vađenja ili obrade minerala, nisu izravno vezani za postupak vađenja ili obrade npr. otpad od hrane, otpadno ulje, otpadna vozila, otpadne baterije i akumulatori. Gospodarenje takvim otpadom trebalo bi podlijegati odredbama Direktive 75/442/EEZ ili Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada⁽¹⁾ ili drugom mjerodavnom zakonodavstvu Zajednice, kao u slučaju otpada koji nastaje na lokaciji istraživanja, vađenja ili obrade i koji se prevozi na mjesto koje prema ovoj Direktivi nije postrojenje za gospodarenje otpadom.

(9) Ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati ni na otpad koji nastaje pri istraživanju, vađenju ili obradi mineralnih sirovina na moru, kao ni na ubrizgavanje vode i ponovno ubrizgavanje iscrpljene podzemne vode, dok bi se na inertni otpad, neopasni otpad od istraživanja, tlo koje nije onečišćeno i otpad koji nastaje kao posljedica vađenja, obrade i skladištenja treseta, trebala primjenjivati samo u ograničenom opsegu zbog njihove manje opasnosti za okoliš. Za neopasni i otpad koji nema svojstvo inertnog otpada, države članice mogu ublažiti ili odustati od određenih zahtjeva. Međutim, ova se izuzeća ne bi trebala primjenjivati na postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A.

(10) Osim toga, premda se odnosi na gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala, koji može biti i radioaktiv, ova se Direktiva ne bi trebala odnositi na one aspekte koji su specifični za radioaktivnost, a koji su predmet Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (Euratom).

(11) Kako bi ostale vjerne načelima i prioritetima utvrđenim u Direktivi 75/442/EEZ te posebno njenim člancima 3. i 4., države članice trebale bi osigurati da osobe uključene u industrije vađenja minerala poduzimaju sve potrebne mjere da u najvećoj mogućoj mjeri spriječe ili smanje bilo kakve negativne utjecaje, stvarne ili moguće, na okoliš ili na ljudsko zdravlje, koji su posljedica gospodarenja otpadom iz industrija vađenja minerala.

(12) Ove bi se mjere trebale, *inter alia*, temeljiti na pojmu najboljih raspoloživih tehnika kao što je određeno u Direktivi 96/61/EZ, a države članice pri uporabi tih tehnologija moraju utvrditi kako uzeti u obzir, prema potrebi, tehnička svojstva postrojenja za gospodarenje otpadom, njegov geografski položaj i lokalno stanje okoliša.

(13) Države članice trebale bi osigurati da operateri u industrijskim vađenja minerala izrade odgovarajuće planove gospodarenja otpadom za sprečavanje ili smanjenje, obradu, uporabu i zbrinjavanje otpada od industrija vađenja minerala. Ti planovi trebali bi biti izrađeni tako da osiguraju odgovarajuće planiranje mogućih načina gospodarenja otpadom radi smanjenja nastajanja otpada i njegove štetnosti, te radi poticanja uporabe otpada. Osim toga, otpad od industrija vađenja minerala trebalo bi razvrstati prema njegovu sastavu kako bi se, u najvećoj mogućoj mjeri, osiguralo da takav otpad reagira samo na predviđljivi način.

(14) Kako bi se smanjila opasnost od nesreća te jamčila najviša razina zaštite okoliša i ljudskog zdravlja, države članice trebale bi osigurati da svaki operater postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A usvoji i primjeni politiku sprečavanja velikih nesreća s otpadom. U smislu preventivnih mjeru, to bi trebalo značiti oblikovanje sustava sigurnog gospodarenja, planova za hitne slučajeve koji se primjenjuju u slučaju nesreće te pružanje informacija o zaštiti osobama koje bi bile najvjerojatnije ugrožene u slučaju velikih nesreća. U slučaju nesreće, operater bi trebao nadležnim tijelima osigurati sve odgovarajuće informacije potrebne da bi se ublažila stvarna ili moguća šteta za okoliš. Ovi se posebni zahtjevi ne bi trebali primjenjivati na ona postrojenja za gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala koja spadaju u područje primjene Direktive 96/82/EZ.

⁽¹⁾ SL L 182, 16.7.1999., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003.

- (15) Postrojenja za gospodarenje otpadom ne bi trebalo klasificirati u kategoriju A samo na temelju opasnosti za sigurnost i zaštitu zdravlja radnika u industrijama vađenja minerala koje ureduju drugi zakoni Zajednice, posebno direktive 92/91/EEZ⁽¹⁾ i 92/104/EEZ⁽²⁾.
- (16) Zbog posebne prirode gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala, potrebno je uesti posebne postupke podnošenje zahtjeva i izdavanja dozvole za postrojenja za gospodarenje otpadom koja primaju takav otpad. Osim toga, države članice trebale bi poduzeti potrebne mjere kojima bi se osiguralo da nadležna tijela, u određenim vremenskim razmacima, ponovno razmotre, i prema potrebi, ažuriraju uvjete izdavanja dozvole.
- (17) Države članice trebale bi se pobrinuti da, u skladu s Konvencijom Gospodarske komisije za Europu (UNECE) o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša od 25. lipnja 1998. (Konvencija iz Aarhusa), javnost bude obaviještena o zahtjevu za izdavanje dozvole za gospodarenje otpadom, te da se traži mišljenje te javnosti prije izdavanja dozvole za gospodarenje otpadom.
- (18) Potrebno je jasno navesti zahtjeve koje bi trebala ispuniti postrojenja za gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala u pogledu smještaja, upravljanja, kontrole, zatvaranja i preventivnih i zaštitnih mjera za kratkoročnu i dugoročnu zaštitu okoliša od bilo kakve opasnosti, a posebno od onečišćenja podzemnih voda prodiranjem procjednih voda u tlo.
- (19) Potrebno je jasno definirati postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A od industrija vađenja minerala, uzimajući u obzir vjerljivne učinke mogućeg onečišćenja do kojega bi došlo radom tih postrojenja ili zbog nesreće kod kojeg bi došlo do ispuštanja otpada iz tih postrojenja.
- (20) Otpad koji se vraća u eksplotacijske jame radi njihova saniranja ili u svrhu građenja, vezanih za postupak vađenja minerala, kao što je gradenje ili održavanje u eksplotacijskim jamama pristupnih putova za strojeve, dovodnih rampi, nepropusnih pregrada, sigurnosnih pregrada ili nasipa, treba također podlijegati određenim zahtjevima kako bi se zaštitile površinske vode i/ili podzemne vode, osigurala stabilnost takvog otpada i osiguralo odgovarajuće praćenje nakon prestanka takvih djelatnosti. Prema tomu, takav otpad ne bi trebao podlijegati zahtjevima ove Direktive koja se odnosi isključivo na „postrojenja za gospodarenje otpadom”, osim zahtjeva spomenutih u posebnim odredbama o eksplotacijskim jamama.
- (21) Kako bi se zajamčila pravilna izgradnja i održavanje postrojenja za gospodarenje otpadom od istraživanja i eksplotacije mineralnih sirovina, države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere koje će osigurati da projektiranje, odabir mesta i upravljanje takvim postrojenjima vrše stručno osposobljene osobe. Potrebno je osigurati da obuka i stečeno znanje osiguraju osobama i osoblju koje gospodare otpadom potrebnu stručnost. Osim toga, nadležna bi se tijela trebala uvjeriti da osobe koje gospodare otpadom osiguravaju prikladne mjere pri izgradnji i održavanju novih postrojenja za gospodarenje otpadom ili pri proširenju ili izmjeni postojećih, uključujući i razdoblje nakon zatvaranja.
- (22) Potrebno je utvrditi postupke praćenja postrojenja za gospodarenje otpadom tijekom rada i nakon zatvaranja. Razdoblje praćenja i kontrole postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A nakon zatvaranja trebalo bi utvrditi razmjerno opasnosti koju predstavlja pojedino postrojenje za gospodarenje otpadom, na način sličan onom koji je određen Direktivom 1999/31/EZ.
- (23) Potrebno je odrediti kada i kako bi trebalo zatvoriti postrojenja za gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala te utvrditi obveze i odgovornosti operatera u razdoblju nakon zatvaranja.
- (24) Države članice trebale bi zahtijevati od operatera industrija vađenja minerala da provode kontrolu nad praćenjem i upravljanjem kako bi se spriječilo onečišćenje voda i tla te ustanovilo moguće štetno djelovanje koje njihova postrojenja za gospodarenje otpadom mogu imati na okoliš ili na zdravlje ljudi. Osim toga, da bi se na najmanju mjeru smanjilo onečišćenje voda, ispuštanje otpada u bilo koji recipijent trebalo bi biti uskladeno s Direktivom 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za mjere Zajednice na području politike voda⁽³⁾. Nadalje, koncentracije cijanida i spojeva cijanida iz nekih industrija vađenja minerala u bazenima jalovine trebalo bi, s obzirom na njihove štetne i otrovne učinke, smanjiti na najnižu moguću razinu uporabom najboljih raspoloživih tehnika Stoga je, u skladu s posebnim zahtjevima ove Direktive kako bi se spriječili takvi učinci, potrebno odrediti najveće dozvoljene koncentracije.
- (25) Od operatera postrojenja za gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala trebalo bi zahtijevati da polože financijsko ili istovrsno jamstvo u skladu s postupcima koje određuju države članice, a kojime se jamči ispunjenje svih obveza koje proizlaze iz dozvole, uključujući i obveze koje se odnose na zatvaranje i upravljanje postrojenjima za gospodarenje otpadom

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 92/91/EEZ od 3. studenoga 1992. o minimalnim zahtjevima za poboljšanje zaštite sigurnosti i zdravlja radnika u industriji vađenja minerala bušenjem (jedanaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 348, 28.11.1992., str. 9.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/104/EEZ od 3. prosinca 1992. o minimalnim zahtjevima za poboljšanje sigurnosti i zaštite zdravlja radnika u industrijama vađenja minerala iz površinskih i podzemnih kopova (dvanaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 404, 31.12.1992., str. 10.).

⁽³⁾ SL L 327, 22.12.2000., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Odlukom br. 2455/2001/EZ (SL L 331, 15.12.2001., str. 1.).

nakon njihova zatvaranja. Financijsko jamstvo trebalo bi biti dostatno za pokriće troškova saniranja zemljišta na koje utječe postrojenje za gospodarenje otpadom, a koji uključuje i samo postrojenje za gospodarenje otpadom, kako je opisano u planu gospodarenja otpadom pripremljenom u skladu s člankom 5. i kako zahtijeva dozvola iz članka 7., koje bi izradila odgovarajuće oposobljena i neovisna treća strana. Također je potrebno takvo jamstvo osigurati prije početka zbrinjavanja otpada u postrojenju za gospodarenje otpadom te ga povremeno uskladivati. Osim toga, u skladu s načelom po kojem onečišćivač plaća i u skladu s Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu⁽¹⁾, važno je razjasniti da je operater postrojenja koje gospodari otpadom od industrija vađenja minerala odgovoran za štetu u okolišu koju je prouzročio njegov rad ili za neposrednu opasnost od takve štete.

- (26) U slučaju rada postrojenja za gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala koje mogu vjerojatno imati značajan prekogranični utjecaj na okoliš i posljedice na ljudsko zdravlje, na teritoriju druge države članice, trebalo bi postojati zajednički postupak kako bi se pospješilo savjetovanje sa susjednim zemljama. To bi trebalo učiniti s namjerom osiguranja odgovarajuće razmjene informacija između nadležnih tijela, te pravovremenim informiranjem javnosti o postojanju takvih postrojenja za gospodarenje otpadom koja bi mogla imati štetan utjecaj na okoliš te druge države članice.
- (27) Države članice trebaju osigurati da nadležna tijela organiziraju učinkovit sustav inspekcija ili druge istovrsne mјere kontrole u vezi s postrojenjima za gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala. Ne dovodeći u pitanje obveze operatera koje proizlaze iz dozvole, trebalo bi provesti inspekciju prije početka zbrinjavanja kako bi se provjerilo da li su zadovoljeni uvjeti iz dozvole. Osim toga, države članice trebale bi osigurati da operateri ili njihovi slijednici vode ažurirani očeviđnik o takvim postrojenjima za gospodarenje otpadom, te da operateri svojim slijednicima prenesu informacije o stanju postrojenja za gospodarenje otpadom i njenom radu.
- (28) Države članice trebale bi Komisiji slati redovna izvješća o provedbi ove Direktive, uključujući podatke o nesrećama ili skorim nesrećama. Na temelju tih izvješća, Komisija bi trebala slati izvješća Europskom parlamentu i Vijeću.
- (29) Države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama za kršenje ove Direktive te osigurati njihovo provođenje. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

- (30) Potrebno je da države članice osiguraju izradu popisa zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom smještenih na svom području, uključujući i napuštena, kako bi se prepoznala ona postrojenja koja uzrokuju ozbiljne negativne utjecaje na okoliš ili koja bi u kratkoročnom ili srednjoročnom razdoblju mogla postati ozbiljna prijetnja ljudskom zdravlju ili okolišu. Ti bi popisi trebali predstavljati temelj za odgovarajući program mjera.
- (31) Komisija bi trebala osigurati prikladnu razmjenu znanstvenih i tehničkih podataka o načinu izrade popisa zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom na razini država članica i o razvoju metodologija kao pomoć državama članicama kako bi se uskladile s ovom Direktivom u vezi sanacije zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom. Osim toga, trebalo bi osigurati razmjenu informacija o najboljim raspoloživim tehnikama unutar država članica i među njima.
- (32) Radi dosljedne primjene članka 6. Ugovora, zahtjevi za zaštitu okoliša moraju se uključiti u provedbu politike i aktivnosti Zajednice na promicanju održivog razvoja.
- (33) Ova bi Direktiva mogla biti korisno sredstvo koje treba uzeti u obzir prilikom provjere da li projekti, koje financira Zajednica u okviru pomoći za razvoj, uključuju potrebne mјere za sprečavanje ili što veće smanjenje mogućih negativnih utjecaja na okoliš. Takav je pristup u skladu s člankom 6. Ugovora, posebno u vezi s uključenjem zahtjeva zaštite okoliša u politiku Zajednice na području suradnje u razvoju.
- (34) Cilj ove Direktive, tj. unapređenje gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala, ne mogu dostatno ostvariti države članice budući da pogrešno gospodarenje takvim otpadom može uzrokovati prekogranično onečišćenje. U skladu s načelom onečišćivač plaća nužno je, *inter alia*, uzeti u obzir moguću štetu za okoliš koju može prouzročiti otpad od industrija vađenja minerala, a različite nacionalne politike o primjeni tog načela mogu dovesti do znatne neuskladenosti u finansijskom opterećenju gospodarskih subjekata. Osim toga, postojanje različitih nacionalnih politika o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala prepreka je cilju osiguranja minimalne razine sigurnog i odgovornog gospodarenja takvim otpadom i povećanju njegove uporabe u cijeloj Zajednici. Stoga, budući da se zbog opsega i učinaka ove Direktive, njezin cilj može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mјere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti određenom u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

⁽¹⁾ SL L 143, 30.4.2004., str. 56.

- (35) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive trebalo bi usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji⁽¹⁾.
- (36) Rad postrojenja za gospodarenje otpadom koje postoje u trenutku prenošenja ove Direktive trebalo bi uređiti kako bi se, u predviđenom vremenskom roku, poduzele potrebne mjere za njihovu prilagodbu zahtjevima ove Direktive.
- (37) U skladu sa stavkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva⁽²⁾, države članice potiču se da, za svoje potrebe i u interesu Zajednice, izrade i objave vlastite tablice koje, koliko je to najviše moguće, prikazuju korelaciju između ove Direktive i transpozicijskih mjeru,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju mjere, postupci i smjernice za sprečavanje ili što veće smanjenje bilo kakvih štetnih učinaka na okoliš, posebno vodu, zrak, tlo, životinjski i biljni svijet te krajobraz, kao i bilo kakvih povezanih opasnosti po ljudsko zdravlje, koji su posljedica gospodarenja otpadom od industrija vađenja minerala.

Članak 2.

Područje primjene

- Podložno stavcima 2. i 3., ova se Direktiva odnosi na gospodarenje otpadom koji nastaje istraživanjem, vađenjem, obradom i skladištenjem mineralnih sirovina te radom kamenoloma, dalje u tekstu „otpad od vađenja minerala”.
- Ova se Direktiva ne primjenjuje na:
 - otpad koji nastaje istraživanjem, vađenjem i obradom mineralnih sirovina te radom kamenoloma, ali koji nije izravno vezan za te operacije;
 - otpad koji je nastao istraživanjem, vađenjem i obradom mineralnih sirovina na moru;
 - ubrizgavanje vode i ponovno ubrizgavanje iscrpljene podzemne vode kako je utvrđeno u članku 11. stavku 3.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽²⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

točki (j) prvoj i drugoj alineji Direktive 2000/60/EZ u mjeri koju dopušta taj članak.

3. Inertni otpad i tlo koje nije onečišćeno, koji su nastali kao posljedica istraživanja, vađenja, obrade i skladištenja mineralnih sirovina te rada kamenoloma, kao i otpad nastao vađenjem, obradom i skladištenjem treseta, ne podliježe člancima 7. i 8., članku 11. stavcima 1. i 3., članku 12., članku 13. stavku 6., člancima 14. i 16., osim ako se ne skladišti u postrojenju za gospodarenje otpadom kategorije A.

Nadležno tijelo može ublažiti ili odustati od zahtjeva za zbrinjavanje neopasnog otpada nastalog istraživanjem mineralnih sirovina, osim nafte i kemijskih taložina osim gipsa i anhidrida, kao i zahtjeva za zbrinjavanje tla koje nije onečišćeno i otpada nastalog vađenjem, obradom i skladištenjem treseta ako je uvjereni da su ispunjeni zahtjevi iz članka 4.

Države članice mogu ublažiti ili odustati od zahtjeva iz članka 11. stavka 3., članka 12. stavaka 5. i 6., članka 13. stavka 6., te članka 14. i članka 16. u vezi s neopasnom, otpadom koji nema svojstvo inertnog otpada, osim ako se ne zbrinjava u postrojenju za gospodarenje otpadom kategorije A.

4. Ne dovodeći u pitanje druge zakone Zajednice, otpad koji spada u područje primjene ove Direktive ne podliježe Direktivi 1999/31/EZ.

Članak 3.

Definicije

U smislu ove Direktive:

- „otpad“ znači otpad kako je utvrđen člankom 1. točkom (a) Direktive 75/442/EEZ;
- „opasni otpad“ znači otpad kako je utvrđen člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu⁽³⁾;
- „inertni otpad“ znači otpad koji ne podliježe nikakvoj značajnoj fizikalnoj, kemijskoj ili biološkoj promjeni. Inertni otpad nije topiv, ne gori i nije fizikalno ni kemijski aktivran, nije biorazgradiv te nema značajan utjecaj na druge tvari s kojima dolazi u dodir na način koji bi mogao dovesti do onečišćenja okoliša ili bi mogao štetiti ljudskom zdravlju. Ukupna količina procjedne vode, sadržaj onečišćiva u otpadu i ekotoksičnost procjedne vode su zanemarivi te ne predstavljaju opasnost za površinske i/ili podzemne vode;

⁽³⁾ SL L 377, 31.12.1991., str. 20. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 166/2006.

4. „tlo koje nije onečišćeno” znači tlo koje je uklonjeno s površinskog sloja zemlje tijekom aktivnosti vađenja minerala i koje se ne smatra onečišćenim na temelju nacionalnog zakonodavstva države članice u kojoj je smještena lokacija ili na temelju zakonodavstva Zajednice;
5. „mineralna sirovina“ ili „mineral“ znači prirodno nalazište organskih ili anorganskih tvari u zemljinoj kori, kao što su energetske mineralne sirovine, mineralne sirovine kovina, mineralne sirovine za industrijsku preradbu i mineralne sirovine za proizvodnju građevnog materijala, međutim isključujući vode;
6. „industrije vađenja minerala“ znači svi objekti i poduzeća koji su uključeni u površinsko ili podzemno vađenje mineralnih sirovina u komercijalne svrhe, uključujući i vađenje iz bušotina ili obradu izvađenog materijala;
7. „na moru“ znači područje mora i podmorja koje se proteže od najniže granice srednje plime prema pučini;
8. „obrada“ znači mehanički, fizikalni, biološki, termički ili kemijski postupak ili kombinaciju postupaka koji se provode na mineralnim sirovinama, uključujući i radom kamenoloma, s nakanom vađenja minerala, a koja uključuje mijenjanje veličine, klasifikaciju, odvajanje i izlužavanje te ponovljenu obradu prethodno odbačenog otpada, ali koja isključuje taljenje, termičke postupke obrade (osim pečenja vapnenca) i metalurške postupke;
9. „jalovina“ znači kruti otpad ili muljevi zaostali nakon obrade mineralnih sirovina procesima razdvajanja (npr. drobljenje, mljevenje, klasiranje po veličini, flotacija i ostali fizikalno-kemijski postupci) koji se poduzimaju radi izdvajanja vrijedne mineralne sirovine;
10. „jalovište“ znači izgrađen objekt namijenjen odlaganju krutog otpada na površini;
11. „pregrada/brana“ znači objekt napravljen za zadržavanje vode i/ili otpada unutar akumulacije;
12. „akumulacija“ znači prirodno ili izgrađen objekt koji služi zadržavanju sitnozrnatog otpada, jalovine nastale oplemenjivanjem mineralne sirovine te bistrenju i ponovnoj uporabi procesne vode;
13. „lako topivi cijanid“ znači cijanid i spojevi cijanida koji se otapaju u slabim kiselinama kod utvrđene vrijednosti pH;
14. „procjedna voda“ znači tekućina koja protječe ili istjeće iz odloženog otpada ili je zadržana unutar postrojenja za gospodarenje otpadom, uključujući onečišćenu drenažnu vodu koja bi mogla uzrokovati štetne posljedice u okolišu ako ne bi bila obrađena na adekvatan način;
15. „postrojenje za gospodarenje otpadom“ znači svako mjesto određeno za zbrinjavanje otpada od industrija vađenja minerala, u krutom ili tekućem stanju, u otopinama ili suspenzijama, u sljedećim vremenskim razdobljima:
- bez vremenskog ograničenja za postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A i postrojenja za gospodarenje opasnim otpadom, koja su navedena u planu gospodarenja otpadom,
 - dulje od šest mjeseci za postrojenja na kojima se zbrinjava neočekivano nastali opasni otpad,
 - dulje od jedne godine za postrojenja za zbrinjavanje neopasnog otpada i otpada koji nema svojstvo inertnog otpada,
 - dulje od tri godine za postrojenja za zbrinjavanje tla koje nije onečišćeno, neopasnog otpada nastalog istraživanjem, otpada nastalog vađenjem, obradom ili skladištenjem treseta i inertnog otpada.
- U postrojenja za gospodarenje otpadom od istraživanja i eksplatacije mineralnih sirovina uključene su i sve brane, jalovišta, akumulacije kao i sve drugi objekti koji služe zadržavanju, spremanju ili osiguravaju stabilnost postrojenja; međutim, nisu uključene eksplatacijske jame u koje se otpad vraća nakon vađenja minerala, radi njihova saniranja ili u svrhu građenja;
16. „velika nesreća“ znači događaj na lokaciji tijekom operacije koja uključuje gospodarenje otpadom od vađenja minerala u bilo kojem objektu na koji se primjenjuju odredbe ove Direktive, koji dovede u ozbiljnu opasnost zdravljे ljudi i/ili okoliš, odmah ili dugoročno, na lokaciji ili izvan nje;
17. „opasna tvar“ znači tvar, smjesa ili pripravak koji su opasni u smislu Direktive 67/548/EZ⁽¹⁾ ili Direktive 1999/45/EZ⁽²⁾;
18. „najbolje raspoložive tehnike“ znači tehnologije u smislu članka 2. stavka 11. Direktive 96/61/EZ;

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 67/548/EZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari (SL 196, 16.8.1967., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2004/73/EZ (SL L 152, 30.4.2004., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 1999/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 1999. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih pripravaka (SL L 200, 30.7.1999., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/8/EZ (SL L 19, 24.1.2006., str. 12.).

19. „vodeni recipijent” znači površinska, podzemna, boćata voda ušća i/ili obalna voda kako je određeno člankom 2. stavcima 1., 2., 6. i 7. Direktive 2000/60/EZ;
20. „sanacija” označava postupke obrade zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom koji dovode zemljište u zadovoljavajuće stanje, posebno s obzirom na kvalitetu tla, divlje životinje i biljke, prirodna staništa, voden sustav, krajolik i odgovarajuće naknadno iskoristivo korištenje;
21. „istraživanje” znači traženje ležišta korisnih mineralnih sirovina, uključujući uzorkovanje, uzorkovanje u masi, bušenje i kopanje jaraka, a ne uključuje radove potrebne za eksploraciju takvih ležišta, kao ni radove izravno povezane s postojećom operacijom vađenja minerala;
22. „javnost” znači jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba te, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili praksom, njihove udruge, organizacije ili skupine;
23. „zainteresirana javnost” znači javnost na koju utječu, ili će vjerojatno utjecati, postupci donošenja odluka u vezi sa zaštitom okoliša, ili koja je zainteresirana za te odluke, na temelju članka 6. i 7. ove Direktive; za potrebe ove definicije, smatra se da takav interes imaju nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša i koje ispunjavaju bilo koje uvjete nacionalnog zakonodavstva;
24. „operater” znači svaka fizička ili pravna osoba odgovorna za gospodarenje otpadom od vađenja minerala u skladu s nacionalnim pravom države članice u kojoj se odvija gospodarenje otpadom, uključujući u pogledu privremenog skladištenja otpada od vađenja minerala, tijekom razdoblja rada postrojenja i nakon njegova zatvaranja;
25. „posjednik otpada” znači proizvođač otpada od istraživanja i eksploracije mineralnih sirovina ili fizičku ili pravnu osobu koja ga posjeduje;
26. „odgovorna osoba” znači fizička osoba koja, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice u kojoj djeluje, posjeduje stručno znanje i iskustvo potrebno za obavljanje svojih dužnosti koje proizlaze iz ove Direktive;
27. „nadležno tijelo” znači tijelo ili tijela koje država članica odredi kao odgovorne za obavljanje dužnosti koje proizlaze iz ove Direktive;
28. „lokacija” znači cjelokupno zemljište na određenom geografskom položaju kojim upravlja operater i koje je pod njegovom kontrolom;
29. „značajna promjena” znači promjena u strukturi ili radu postrojenja za gospodarenje otpadom koja, po mišljenju nadležnog tijela, može imati bitan nepovoljan utjecaj na ljudsko zdravlje ili okoliš.

Članak 4.

Opći uvjeti

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale gospodarenje otpadom od vađenja minerala bez ugrožavanja ljudskog zdravlja i bez korištenja postupaka ili načina koji bi mogli prouzročiti štetu okolišu, posebno bez opasnosti za vodu, zrak, tlo te životinjski i biljni svijet, bez nepovoljnih utjecaja buke ili mirisa te bez štetnih utjecaja na krajobraz ili mjesa od posebnog interesa. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi se zabranilo ostavljanje, odbacivanje ili nekontrolirano odlaganje otpada od vađenja minerala.

2. Države članice osiguravaju da operater poduzme sve potrebne mjere za sprečavanje ili smanjivanje, koliko je to moguće, štetnih utjecaja na okoliš i ljudsko zdravlje nastalih kao posljedica gospodarenja otpadom od vađenja minerala. To uključuje upravljanje bilo kojim postrojenjem za gospodarenje otpadom i nakon njenog zatvaranja, sprečavanje velikih nesreća koje uključuju to postrojenje i ograničavanje posljedica na okoliš i zdravlje ljudi.

3. Mjere iz stavka 2. temelje se, *inter alia*, na najboljim raspoloživim tehnikama bez propisivanja uporabe odredene tehnike ili tehnologije, uzimajući u obzir tehničko-tehnološke karakteristike postrojenja za gospodarenje otpadom, geografski položaj i stanje okoliša.

Članak 5.

Plan gospodarenja otpadom

1. Države članice osiguravaju da operater izradi plan gospodarenja otpadom za smanjenje, obradu, uporabu i zbrinjavanje otpada od vađenja minerala, uzimajući u obzir načelo održivog razvoja.

2. Ciljevi plana gospodarenja otpadom su:

- (a) sprečavanje ili smanjivanje nastajanja otpada i njegove štetnosti, posebno uzimajući u obzir:
 - i. gospodarenje otpadom u fazi projektiranja, kao i prilikom odabira metoda vađenja i obrade minerala;
 - ii. promjene do kojih može doći u otpadu od vađenja minerala u vezi s povećanjem dostupne površine i izloženosti uvjetima na površini zemlje;
 - iii. vraćanje otpada od vađenja minerala nazad u eksploracijsku jamu nakon vađenja minerala, ako je to tehnički i ekonomski prihvatljivo te prihvatljivo za okoliš u skladu s postojećim standardima zaštite okoliša na razini Zajednice i, prema potrebi, sa zahtjevima ove Direktive;

- iv. vraćanje površinskog zemljaniog pokrova natrag nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom od mineralnih sirovina ili, ako to nije izvedivo njegovom ponovnom uporabom na primjeren način na nekom drugom mjestu;
- v. uporabom manje opasnih tvari pri obradi mineralnih sirovina;
- (b) poticanje oporabe otpada od vađenja minerala recikliranjem, ponovnom uporabom ili obnavljanjem takvog otpada kada je to prihvatljivo za okoliš, sukladno postojećim standardima zaštite okoliša na razini Zajednice i, prema potrebi, zahtjevima ove Direktive;
- (c) osiguranje kratkotrajnog i dugotrajnog sigurnog zbrinjavanja otpada od vađenja minerala razmatranjem, posebno u fazi projektiranja, upravljanja postrojenjem tijekom rada i nakon njegova zatvaranja te odabirom projekta koji:
- i. zahtjeva minimalno, a po mogućnosti nikakvo praćenje, kontrolu i upravljanje zatvorenim postrojenjem za gospodarenje otpadom;
 - ii. sprečava ili barem minimizira sve dugotrajne nepovoljne utjecaje na okoliš npr. one koji se mogu pripisati širenju onečišćujućih tvari zrakom ili vodom; i
 - iii. osigurava dugoročna geotehnička stabilnost svih pregrada/brana ili jalovišta koji su iznad prethodno postojeće razine tla.
3. Plan gospodarenja otpadom sadrži barem sljedeće elemente:
- (a) prema potrebi, prijedlog klasifikacije postrojenja u skladu s mjerilima utvrđenima u Prilogu III.:
- ako se zahtijeva postrojenje za gospodarenje otpadom kategorije A, mora sadržavati dokumente kojima se dokazuje da će se uspostaviti, u skladu s člankom 6. stavkom 3. plan sprečavanja velikih nesreća, sustav upravljanja sigurnošću za njenu provedbu i unutarnji plan za hitne slučajeve,
 - ako operater smatra da se ne zahtijeva postrojenje kategorije A, plan mora sadržavati dostatne podatke koji dokazuju opravdanost takva prijedloga, procjenu i određivanje mogućih opasnosti u slučaju nesreće;
- (b) karakterizaciju otpada u skladu s Prilogom II. i izjavu o procjeni ukupnih količina otpada od vađenja minerala koje će nastati tijekom rada;
- (c) opis operacija koje stvaraju takav otpad i svih daljnjih postupaka obrade kojima podliježe;
- (d) opis načina na koji gospodarenje otpadom od mineralnih sirovina može štetno djelovati na okoliš i zdravlje ljudi te koje preventive mjere treba poduzeti kako bi se djelovanje na okoliš tijekom rada i nakon zatvaranja postrojenja svelo na najmanju razinu, uključujući i aspekte iz članka 11. stavka 2., točaka (a), (b), (d) i (e);
- (e) prijedlog postupaka kontrole i praćenja postrojenja u skladu s člankom 10., prema potrebi, i člankom 11. stavkom 2. točkom (c);
- (f) prijedlog plana zatvaranja" uključujući i sanaciju te postupke nakon zatvaranja i praćenje u skladu s člankom 12.;
- (g) mjere za sprečavanje onečišćenja stanja voda u skladu s Direktivom 2000/60/EZ i za sprečavanje ili smanjenje ili smanjenje onečišćenja zraka i tla,u skladu s člankom 13.;
- (h) pregled stanja zemljišta koje bi moglo biti ugroženo radom postrojenja. za gospodarenje otpadom.
- Plan gospodarenja otpadom sadržava dostatne podatke kako bi nadležno tijelo moglo procijeniti sposobnost operatera da ostvari ciljeve plana gospodarenja otpadom utvrđene u stavku 2. i ispuni svoje obveze iz ove Direktive. Planom se posebno objašnjava kako izabran način i postupak iz stavka 2. točke (a) podtočke i. ispunjava ciljeve plana gospodarenja otpadom, kako je predviđeno stavkom 2. točkom (a).
4. Plan gospodarenja otpadom preispituje se svakih pet godina i/ili, prema potrebi, izmjenjuje ako dođe do značajnih promjena u radu postrojenja za gospodarenje otpadom ili kod zbrinutog otpada. Nadležno tijelo obavešćuje se o svim izmjenama.
5. Planovi izrađeni sukladno drugim nacionalnim zakonodavstvima ili zakonodavstvu Zajednice, koji sadrže podatke navedene u stavku 3., mogu se uporabiti ako se njima izbjegava nepotrebno duplikiranje podataka i dodatni rad operatera, pod uvjetom da se zadovolje svi zahtjevi iz stavaka od 1. do 4.
6. Nadležno tijelo odobrava plan gospodarenja otpadom na temelju postupaka o kojima odluku donose države članice te prati njegovu provedbu.

Članak 6.

Sprečavanje velikih nesreća i informiranje javnosti

1. Ovaj se članak primjenjuje na postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A, osim onih postrojenja za gospodarenje otpadom koja su obuhvaćena Direktivom 96/82/EZ.

2. Ne dovodeći u pitanje drugo zakonodavstvo Zajednice, a posebno Direktive 92/91/EEZ i 92/104/EEZ, države članice osiguravaju da se utvrde opasnosti od velikih nesreća te da se potrebni elementi uključe u projektiranje, izgradnju, rad i održavanje, zatvaranje postrojenja za gospodarenje otpadom te održavanje nakon zatvaranja kako bi se spriječile takve nesreće i ograničile njihove štetne posljedice na zdravlje ljudi i ili okoliš, uključujući i moguće prekogranične utjecaje.

3. Za potrebe zahtjeva iz stavka 2. svaki operater, prije početka rada, sastavlja plan sprečavanja velikih nesreća za gospodarenje otpadom od vađenja minerala i započinje s primjenom sustava upravljanja sigurnošću kojim se ona provodi u skladu s elementima utvrđenim u Prilogu I. odjeljku 1., te također započinje s primjenom i unutarnjeg plana za hitne slučajeve u kojem su navedene mjere koje se poduzimaju na samoj lokaciji u slučaju nesreće.

U sklopu izrade tog plana, operater imenuje odgovornu osobu za sigurnost, koja je odgovorna za primjenu i periodični nadzor provedbe plana sprečavanja velikih nesreća.

Nadležno tijelo izrađuje vanjski plan za hitne slučajeve u kojem se utvrđuju mjere koje se poduzimaju izvan lokacije u slučaju nesreće. U okviru zahtjeva za izdavanje dozvole, operater dostavlja nadležnom tijelu podatke koji su tom tijelu potrebni za izradu tog plana.

4. Ciljevi planova za hitne slučajeve iz stavka 3. jesu sljedeći:

- (a) ograničiti i kontrolirati velike nesreće i druge nezgode kako bi se ublažile njihove posljedice, a posebno kako bi se ograničile štete po ljudsko zdravlje i okoliš;
- (b) provesti mjere potrebne za zaštitu zdravlja ljudi i okoliša od posljedica velikih nesreća i drugih nezgoda;
- (c) dostavljati potrebne informacije javnosti i nadležnim službama ili tijelima;
- (d) osigurati sanaciju, i uklanjanje posljedica onečišćenja okoliša nakon velike nesreće.

U slučaju velike nesreće, države članice osiguravaju da operater odmah dostavi nadležnom tijelu sve podatke potrebne da bi se ublažile njene posljedice za zdravlje ljudi te procjenio i umanjio stvarni ili mogući opseg štete za okoliš.

5. Države članice osiguravaju da se zainteresiranoj javnosti pruži, rano i učinkovito, mogućnost da sudjeluje u pripremi ili izmjenama vanjskog plana za hitne slučajeve koji se izrađuje u skladu sa stavkom 3. U tu svrhu, zainteresirana se javnost obavještuje o bilo kojem takvom prijedlogu te joj se stavljuju

na raspolaganje sve bitne informacije, uključujući, *inter alia*, informacije o pravu sudjelovanja u donošenju odluka i o nadležnom tijelu kojem se mogu dostaviti primjedbe i pitanja.

Države članice osiguravaju da zainteresirana javnost ima pravo iznijeti primjedbe u razumnom roku te da se te primjedbe na primjeren način uzmu u obzir prilikom donošenja odluke o vanjskom planu za hitne slučajeve.

6. Države članice osiguravaju da se zainteresiranoj javnosti stave na raspolaganje, besplatno i neposredno, informacije o sigurnosnim mjerama i potrebnim aktivnostima u slučaju nesreće, koje sadržavaju barem elemente navedene u Prilogu I. odjeljku 2.

Te se informacije preispituju svake tri godine i ažuriraju prema potrebi.

Članak 7.

Zahtjev i dozvola

1. Nijedno postrojenje za gospodarenje otpadom ne smije početi raditi prije nego pribavi dozvolu koju izdaje nadležno tijelo. Dozvola sadržava elemente predviđene stavkom 2. ovog članka i u njoj je jasno navedena kategorija postrojenja za gospodarenje otpadom u skladu s mjerilima iz članka 9.

Pod uvjetom da zadovoljava sve zahtjeve iz ovog članka, svaka dozvola izdana na temelju drugog nacionalnog zakonodavstva ili zakonodavstva Zajednice može se kombinirati da bi se dobila jedinstvena dozvola, pri čemu operater ili nadležno tijelo takvim oblikom izbjegava nepotrebno duplicitiranje informacija i ponavljanje radnji. Za podatke navedene u stavku 2. može se izdati jedna jedinstvena dozvola ili nekoliko dozvola, pod uvjetom da se zadovolje svi zahtjevi iz ovog članka.

2. Zahtjev za izdavanje dozvole obvezno sadržava sljedeće podatke:

- (a) osobne podatke o operateru;
- (b) prijedlog mesta za postrojenje za gospodarenje otpadom, uključujući mogućih alternativnih mesta;
- (c) plan gospodarenja otpadom u skladu s člankom 5.;
- (d) odgovarajuća rješenja u vezi s financijskim jamstvom ili istovrsnim jamstvom, kako je predviđeno člankom 14.;
- (e) podatke koje daje operater sukladno članku 5. Direktive 85/337/EEZ⁽¹⁾ ako se tom Direktivom zahtijeva procjena utjecaja na okoliš.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni utjecaja određenih javnih ili privatnih projekata na okoliš (SL L 175, 5.7.1985., str. 40.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 156, 25.6.2003., str. 17.).

3. Nadležno tijelo izdaje dozvolu samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) operater ispunjava sve bitne zahtjeve postavljene ovom Direktivom;
- (b) gospodarenje otpadom nije u neposrednoj suprotnosti s provedbom odgovarajućeg plana ili planova gospodarenja otpadom iz članka 7. Direktive 75/442/EEZ te da provedbu ne ometa na neki drugi način.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela periodično ponovno razmatraju i, prema potrebi, ažuriraju uvjete dozvole:

- ako dođe do značajnih promjena u radu postrojenja za gospodarenje otpadom ili zbrinutog otpada;
- na temelju rezultata praćenja stanja o kojima je izvjestio operater u skladu s člankom 11. stavkom 3., ili inspekcijske provedene u skladu s člankom 17.;
- na temelju razmjene podataka o značajnim promjenama u najboljim raspoloživim tehnikama u skladu s člankom 21. stavkom 3.

5. Podaci sadržani u dozvoli izdanoj na temelju ovog članka stavljuju se na raspolaganje nadležnim nacionalnim statističkim tijelima i onima Zajednice kada se traže u statističke svrhe. Povjerljivi podaci koje sadržavaju poslovnu tajnu, kao što su podaci o poslovnim odnosima i strukturi troškova te opsegu pričuve mineralnih sirovina, ne objavljaju se.

Članak 8.

Sudjelovanje javnosti

1. Javnosti se putem javnih objava ili drugim prikladnim sredstvima, kao što su raspoloživi elektronički mediji, dostavljaju informacije, već na početku postupka izdavanja dozvole ili najkasnije kada ih je moguće razumno dostaviti, o:

- (a) zahtjevu za izdavanje dozvole;
- (b) prema potrebi, informaciju da je odluka o zahtjevu za izdavanje dozvole podložna međusobnom savjetovanju država članica u skladu s člankom 16.;
- (c) podacima o nadležnim tijelima odgovornima za donošenje odluka, onima od kojih se mogu pribaviti odgovarajući

podaci, onima kojima se mogu dostaviti primjedbe ili pitanja, te potankostima o rokovima za dostavljanje primjedbi ili pitanja;

- (d) prirodi mogućih odluka;
- (e) prema potrebi, potankostima u vezi s prijedlogom za ažuriranje dozvole ili uvjeta dozvole;
- (f) vremenu i mjestima gdje, ili medijima preko kojih se obznanjuju informacije;
- (g) potankostima o organizaciji sudjelovanja javnosti u skladu sa stavkom 7.

2. Države članice osiguravaju da se javnosti, u primjerenom roku, stavi na raspolaganje sljedeće:

- (a) u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, glavna izvješća i prijedlozi dostavljeni nadležnom tijelu u vrijeme kada se javnost izvjestilo u skladu sa stavkom 1.;
- (b) u skladu s odredbama Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o pristupu javnosti informacijama o okolišu⁽¹⁾, sve informacije pored onih navedenih u stavku 1. ovog članka koje su bitne za donošenje odluke u skladu s člankom 7. ove Direktive, a koje su postale dostupne tek pošto je javnost obaviještena u skladu sa stavkom 1. ovog članka.
- (c) Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, javnost bila obaviještena o ažuriranim uvjetima za izdavanje dozvole sukladno članku 7. stavku 4.

4. Zainteresirana javnost ima pravo izraziti svoje primjedbe i mišljenja nadležnom tijelu prije donošenja odluke.

5. Rezultati savjetovanja održanih sukladno ovom članku uzimaju se u obzir prilikom donošenja odluke.

6. Nakon donošenja odluke, nadležno tijelo, u skladu s odgovarajućim postupcima, o tome obavješćuje zainteresiranu javnost te joj stavlja na raspolaganje sljedeće podatke:

- (a) sadržaj odluke, uključujući i primjerak dozvole;
- (b) razloge i obrazloženja na kojima se temelji odluka.

⁽¹⁾ SL L 41, 14.2.2003., str. 26.

7. Države članice, na temelju ovog članka, određuju detaljne postupke koji omogućuju javnosti učinkovitu pripremu i sudjelovanje.

Članak 9.

Sustav klasifikacije postrojenja za gospodarenje otpadom

U svrhu ove Direktive, nadležna tijela klasificiraju postrojenja za gospodarenje otpadom kao postrojenje za gospodarenje otpadom kategorije A u skladu s mjerilima utvrđenim u Prilogu III.

Članak 10.

Eksplotacijske jame

1. Države članice osiguravaju da operater, pri vraćanju otpada nastalog površinski ili podzemnim vađenjem minerala natrag u eksplotacijske jame radi sanacije ili izgradnje, poduzme odgovarajuće mјere kako bi:

1. osigurao stabilnost otpada od vađenja minerala u skladu s, *mutatis mutandis*, člankom 11. stavkom 2.;

2. sprječio onečišćenje tla, površinskih i podzemnih voda u skladu s, *mutatis mutandis*, člankom 13. stavnica 1., 3. i 5.;

3. osigurao praćenje otpada od vađenja minerala i eksplotacijske jame u skladu s, *mutatis mutandis*, člankom 12. stavnica 4. i 5.

2. Direktiva 1999/31/EZ se i dalje primjenjuje, prema potrebi, na otpad koji nije otpad od istraživanja i eksplotacije mineralnih sirovina, a koji se koristi za zatrpanje eksplotacijske jame.

Članak 11.

Gradnja i upravljanje postrojenjima za gospodarenje otpadom

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mјere kako bi osigurale da se upravljanje postrojenjem za gospodarenje otpadom povjeri osobi koja je za to nadležna te da se omogući tehnički razvoj i obuka osoblja.

2. Nadležno tijelo utvrđuje da operater prilikom gradnje novog postrojenja za gospodarenje otpadom ili izmjene postojeće, osigura:

(a) da je postrojenje za gospodarenje otpadom odgovarajuće smješteno, uzimajući u obzir posebne obveze Zajednice ili

nacionalne obveze u vezi sa zaštićenim područjima te geološkim, hidrološkim, hidrogeološkim, seizmičkim i geotehničkim čimbenicima, te projektirana tako da zadovoljava potrebne uvjete za kratkoročno i dugoročno sprečavanje onečišćenje tla, zraka, podzemnih ili površinskih voda, posebno uzimajući u obzir direktive 76/464/EEZ⁽¹⁾, 80/68/EEZ⁽²⁾ i 2000/60/EZ, te da je osigurano djelotvorno sakupljanje onečišćenih i procjednih voda kako i kada to zahtijeva dozvola, i da se smanjuje erozija uzrokovana vodom ili vjetrom, u onoj mjeri u kojoj je to tehnički moguće i ekonomski izvedivo;

(b) da je postrojenje za gospodarenje otpadom izgrađeno, i da se održava na način koji osigurava fizikalnu stabilnost, i sprečava kratkoročno i dugoročno onečišćenje tla, zraka, površinskih ili podzemnih voda, i da se moguća šteta krajobraza smanji na najmanju moguću mjeru;

(c) da se izrade odgovarajući planovi i rješenja za redovito praćenje i inspekciju postrojenja za gospodarenje otpadom koje obavljaju nadležne osobe, te za poduzimanje mјera u slučaju da postoje dokazi koji ukazuju na nestabilnost ili na onečišćenje voda i tla;

(d) da se izrade odgovarajući planovi i rješenja za sanaciju zemljišta i zatvaranje postrojenja za gospodarenje otpadom;

(e) da se izrade odgovarajući planovi i rješenja za upravljanje postrojenjem za gospodarenje otpadom u fazi nakon zatvaranja.

Kako bi se osigurao odgovarajući prijenos podataka, posebno u slučaju zamjene operatera, vodi se evidencija o praćenju i inspekcijsama iz točke (c), zajedno s dokumentacijom dozvole.

3. Operater, bez nepotrebne odgode i u svakom slučaju najkasnije u roku od 48 sati, uredno obavještuje nadležno tijelo o svakom slučaju koji bi mogao ugroziti stabilnost postrojenja za gospodarenje otpadom te o bilo kojim štetnim utjecajima na okoliš otkrivenim tijekom postupaka kontrole i praćenja postrojenja za gospodarenje otpadom. Prema potrebi, operater provodi unutarnji plan za hitne slučajeve te se pridržava svih drugih uputa nadležnog tijela u vezi s potrebnim mјerama za normalizaciju stanja.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 76/464/EEZ od 4. svibnja 1976. o onečišćenju prouzrokovanim ispuštanjem određenih opasnih tvari u vodni okoliš Zajednice (SL L 129, 18.5.1976., str. 23.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/60/EZ.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 80/68/EEZ od 17. prosinca 1979. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja izazvanog određenim opasnim tvarima (SL L 20, 26.1.1980., str. 43.). Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 91/692/EEZ (SL L 377, 31.12.1991., str. 48.).

Operater snosi troškove potrebnih mjera.

Operater u rokovima koje odredi nadležno tijelo, a u svakom slučaju jednom godišnje, nadležnom tijelu dostavlja, na temelju ukupnih podataka, sve rezultate praćenja kako bi dokazalo da su ispunjeni uvjeti dozvole i da su se stekla veća saznanja o ponašanju otpada i postrojenja za gospodarenje otpadom. Na temelju ovog izvješća, nadležno tijelo može odlučiti da je potrebna potvrda neovisnog stručnjaka.

Članak 12.

Postupci za zatvaranje i nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom

1. Države članice poduzimaju mjere da bi se osigurala usklađenost sa stavcima od 2. do 5.

2. Postupak zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom započinje tek ako se zadovolji jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) ispunjeni su odgovarajući uvjeti za zatvaranje koji su navedeni u dozvoli;
- (b) na zahtjev operatera; nadležno je tijelo izdalo ovlaštenje za zatvaranje;
- (c) nadležno tijelo je, u tu svrhu, izdalo utemeljenu odluku.

3. Postrojenje za gospodarenje otpadom može se smatrati konačno zatvorenim tek nakon što je nadležno tijelo, bez nepotrebnog odlaganja, provelo završnu inspekciju lokacije, procijenilo sva izvješća koja je dostavio operater, potvrdilo da je zemljiše, koje je opterećivala postrojenje za gospodarenje otpadom, sanirano te operateru dostavilo odobrenje za zatvaranje.

To odobrenje ni u kojem slučaju ne umanjuje obveze operatera na temelju uvjeta dozvole i drugih zakonskih propisa.

4. Operater je odgovoran, nakon konačnog zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom i ne dovodeći u pitanje bilo koje nacionalno zakonodavstvo ili zakonodavstvo Zajednice koje uređuje odgovornost posjednika otpada, za održavanje, praćenje, kontrolu i korektivne mjere u razdoblju nakon zatvaranja koje zahtijeva nadležno tijelo, uzimajući u obzir vrstu i trajanje opasnosti, osim u slučajevima kada nadležno tijelo odluči da od operatera preuzme te zadaće.

5. Operater kontrolira, *inter alia*, fizikalnu i kemijsku stabilnost postrojenja za gospodarenje otpadom i smanjuje na najmanju mjeru bilo kakve negativne utjecaje na okoliš, posebno na površinske i podzemne vode, ako nadležno tijelo smatra da je, nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom, to potrebno kako bi se ispunili bitni zahtjevi u vezi s okolišem utvrđeni u zakonodavstvu Zajednice, a posebno oni u direktivama 76/464/EEZ, 80/68/EEZ i 2000/60/EZ, tako da osigurava:

- (a) da se kontrolnim i mjernim uređajima, uvijek spremnim za uporabu, prate i održavaju sve strukture postrojenja za gospodarenje otpadom;
- (b) da se, prema potrebi, preljevni i odljevni kanali održavaju čistima i prohodnima.

6. Nakon zatvaranja postrojenja, operater obavješćuje, bez odlaganja, nadležno tijelo o svim događajima ili razvoju događaja koji bi mogli utjecati na stabilnost postrojenja za gospodarenje otpadom, te o svim značajnim štetnim utjecajima na okoliš koji su otkriveni postupcima kontrole i praćenja. Operater provodi, prema potrebi, unutarnji plan za hitne slučajeve te se pridržava svih drugih uputa nadležnog tijela u vezi s mjerama potrebnim za poboljšanje stanja.

Operater snosi troškove mjera koje treba poduzeti.

U slučajevima i u rokovima koje odredi nadležno tijelo, operater nadležnim tijelima dostavlja, na temelju ukupnih podataka, sve rezultate praćenja kako bi dokazao da je zadovoljio uvjete iz dozvole i povećala saznanja o ponašanju otpada i postrojenja za gospodarenje otpadom.

Članak 13.

Sprečavanje pogoršanja stanja voda, onečišćenja zraka i tla

1. Nadležno tijelo utvrđuje da je operater poduzela potrebne mјere kako bi zadovoljila standarde Zajednice o zaštiti okoliša, a posebno kako bi spriječila, u skladu s Direktivom 2000/60/EZ, pogoršavanje kvalitete voda, *inter alia*:

- (a) procjenom mogućnosti nastajanja procjednih voda, uključujući sadržaj onečišćujućih tvari u procjednim vodama, u otpadu istraživanja i eksploracije mineralnih sirovina nastalom tijekom rada i nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom i određivanjem kvalitete vode postrojenja za gospodarenje otpadom;
- (b) sprečavanjem ili smanjenjem na najmanju moguću mjeru nastajanje procjednih voda i onečišćenja površinskih i podzemnih voda i tla otpadom od mineralnih sirovina;

(c) skupljanjem i obradom onečišćenih i procjednih voda iz postrojenja za gospodarenje otpadom do ispunjavanja odgovarajućih normi za njihovo ispuštanje u vodenim recipijentima.

2. Nadležno tijelo osigurava da operater poduzima odgovarajuće mjeru za sprečavanje ili smanjenje emisija prašine i plina.

3. Kada je nadležno tijelo, na temelju provedenog postupka procjene utjecaja na okoliš, posebno uzimajući u obzir direktive 76/464/EEZ, 80/68/EEZ ili 2000/60/EZ, odlučilo da nije potrebno skupljanje i obrada procjednih voda, ili ako je bilo utvrđeno da postrojenje za gospodarenje otpadom ne utječe na tlo, podzemne ili površinske vode, zahtjevi utvrđeni u stavku 1. točkama (b) i (c) mogu se ublažiti ili se može od njih odustati.

4. Države članice postavljaju uvjet operateru da zadovolji relevantne zahtjeve direktiva 76/464/EEZ, 80/68/EEZ i 2000/60/EZ u vezi sa zbrinjavanjem otpada od vađenja minerala u krutom ili tekućem obliku ili u obliku mulja u bilo koji vodenim recipijentu koji nije izgrađen za zbrinjavanje otpada od vađenja minerala.

5. Kad se otpad od vađenja minerala vraća u iskorištene eksploatacijske jame, nastale površinskim ili podzemnim vađenjem koje smiju biti poplavljene nakon zatvaranja postrojenja za gospodarenje otpadom, operater poduzima potrebne mjeru da spriječi ili smanji na najmanju mjeru pogoršanje onečišćenje vode, i tla u skladu s, *mutatis mutandis*, stavcima od 1. i 3. Operater dostavlja nadležnom tijelu podatke potrebne kako bi se osigurala usklađenosnost s obvezama Zajednice, posebno onima iz Direktive 2000/60/EZ.

6. Kad se radi o akumulaciji u kojoj je prisutan cijanid, operater osigurava da se, uporabom najbolje raspoložive tehnike koncentracija lako topivih cijanida u akumulaciji smanji na najnižu moguću razinu, i da, u svakom slučaju, u postrojenjima za gospodarenje otpadom za koja su izdane dozvole prije 1. svibnja 2008. ili koja na taj datum rade, koncentracija lako topivih cijanida na ispustu iz postrojenja za obradu u akumulaciju ne prelazi 50 ppm od 1. svibnja 2008., 25 ppm od 1. svibnja 2013., 10 ppm od 1. svibnja 2018. i 10 ppm u postrojenjima za gospodarenje otpadom za koja se izdaje dozvola nakon 1. svibnja 2008.

Na zahtjev nadležnog tijela, operater, putem procjene opasnosti kojom se uzimaju u obzir uvjeti vezani za lokaciju, dokazuje da te granične vrijednosti koncentracije nije potrebno dodatno smanjivati.

Članak 14.

Finansijsko jamstvo

1. Pripe početka bilo kakve djelatnosti koja uključuje skupljanje ili zbrinjavanje otpada od vađenja minerala u postrojenju za gospodarenje otpadom, nadležno tijelo zahtijeva

finansijsko jamstvo (npr. u obliku finansijskog depozita, uključujući uzajamne jamstvene fondove koje financira industrija) ili istovrijedno jamstvo u skladu s postupcima o kojima odlučuju države članice tako da se:

(a) ispune sve obveze iz dozvole izdane sukladno ovoj Direktivi, uključujući i one koje proizlaze iz odredaba koje se odnose na razdoblje nakon zatvaranja;

(b) odmah, u bilo koje vrijeme, može raspolagati sredstvima za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom, u skladu s planom gospodarenja otpadom koji je pripremljen u skladu s člankom 5. i kojega zahtijeva dozvola iz članka 7.

2. Izračun jamstva iz stavka 1. obavlja se na temelju:

(a) vjerojatnih utjecaja postrojenja za gospodarenje otpadom na okoliš, uzimajući u obzir posebno kategoriju postrojenja, karakteristike otpada i buduću namjenu saniranog zemljišta;

(b) prepostavke da sve potrebne radove za sanaciju procjenjuje i vrši neovisna i za to stručno osposobljena treća osoba.

3. Iznos finansijskog jamstva povremeno se prilagođava u skladu s radovima nužnim za sanaciju zemljišta onečišćenog radom postrojenja za gospodarenje otpadom, kako je opisano u planu gospodarenja otpadom pripremljenom u skladu s člankom 5. i koji zahtijeva dozvola iz članka 7.

4. Kad nadležno tijelo odobri zatvaranje postrojenja u skladu s člankom 12. stavkom 3., ono operateru izdaje rješenje kojim ga oslobađa od obveza jamstva iz stavka 1. ovog članka, osim od obveza nakon zatvaranja iz članka 12. stavka 4.

Članak 15.

Odgovornost za zaštitu okoliša

Prilogu III. Direktivi 2004/35/EZ dodaje se sljedeća točka:

„13. Gospodarenje otpadom od vađenja minerala u skladu s Direktivom 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala (*).

(*) SL L 102, 11.4.2006., str. 15.”

Članak 16.

Prekogranični utjecaji

1. Ako država članica u kojoj se nalazi postrojenje za gospodarenje otpadom ocjeni da će rad postrojenja za gospodarenje otpadom kategorije A vjerojatno imati značajan utjecaj na okoliš u drugoj državi članici i time prouzročiti opasnost za ljudsko zdravlje u toj državi i ako država članica u kojoj može vjerojatno doći do takvog utjecaja na okoliš to zahtijeva, država članica na čijem je području podnesen zahtjev za izdavanje dozvole sukladno članku 7., dostavlja drugoj državi članici podatke pribavljene na temelju tog članka u isto vrijeme kada ih je stavila na raspolaganje svojim državljanima.

Ti podaci služe kao temelj za sva potrebna savjetovanja u okviru bilateralnih odnosa dviju država članica na temelju uzajamnosti i istovrijednosti.

2. Države članice u okviru svojih bilateralnih odnosa osiguravaju da, u slučajevima iz stavka 1., i zainteresiranoj javnosti države članice koja bi mogla biti izložena značajnom utjecaju na okoliš ostavi dovoljno vremena za proučavanje zahtjeva za izdavanje dozvole kako bi imala pravo dati primjedbe prije nego nadležno tijelo doneše odluku.

3. Država članica osigurava da, u slučaju nesreće u koju je bila uključeno postrojenje za gospodarenje otpadom, kako je utvrđeno u stavku 1. ovog članka, odmah dostavi drugoj državi članici podatke koje je dostavio operater nadležnom tijelu u skladu s člankom 6. stavkom 4., kako bi se na najmanju mjeru smanjile posljedice nesreće na ljudsko zdravlje te procjenio i na najmanju mjeru smanjio opseg stvarne i moguće štete za okoliš.

Članak 17.

Inspekcije koje provodi nadležno tijelo

1. Prije započinjanja postupaka zbrinjavanja, a zatim u redovitim razmacima, uključujući i razdoblje nakon zatvaranja koje utvrđuje zainteresirana država članica, nadležno tijelo obavlja inspekciju nad svim postrojenjima za gospodarenje otpadom iz članka 7. kako bi osiguralo da su ispunjeni odgovarajući uvjeti iz dozvole. Pozitivni nalaz ni u kojem slučaju ne umanjuje odgovornost operatera, a koja proizlazi iz uvjeta propisanih dozvolom.

2. Države članice od operatera zahtijevaju da ažurno vodi očeviđnik o svim postupcima gospodarenja otpadom i da ga stavi na raspolaganje nadležnom tijelu koje obavlja inspekciju te da osigura da se, u slučaju da dođe do zamjene operatera tijekom upravljanja postrojenjem za gospodarenje otpadom, na odgovarajući način najnoviji podaci unesu u očeviđnik u vezi sa gospodarenjem otpadom u postrojenju za gospodarenje otpadom.

Članak 18.

Obveza izvješćivanja

1. Svake tri godine države članice dostavljaju Komisiji izvješće o provedbi ove Direktive. Izvješće se izrađuje na temelju upitnika ili prijedloga koje donosi Komisija u skladu s postupkom iz članka 23. stavka 2. Izvješće se dostavlja Komisiji u roku od devet mjeseci nakon isteka trogodišnjeg razdoblja na koje se odnosi.

Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive u roku od devet mjeseci nakon njegova primitka od država članica.

2. Svake godine države članice dostavljaju Komisiji informacije o događajima o kojima su izvjestili operateri u skladu s člankom 11. stavkom 3. i člankom 12. stavkom 6. Komisija ove podatke daje na raspolaganje državama članicama na njihov zahtjev. Ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo Zajednice o pristupu javnosti informacijama o okolišu, države članice daju informacije na raspolaganje zainteresiranoj javnosti na njezin zahtjev.

Članak 19.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama za kršenje odredbi nacionalnog prava usvojenih u skladu s ovom Direktivom te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 20.

Popis zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom

Države članice osiguravaju izradu i povremeno ažuriranje popisa zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom, uključujući i napuštena postrojenja za gospodarenje otpadom, koja su smještena na njihovu području, a koja uzrokuju značajne negativne utjecaje na okoliš ili mogu srednjoročno ili kratkoročno predstavljati ozbiljnu prijetnju ljudskom zdravlju ili okolišu. Takav popis, koji je dostupan javnosti, zaključuje se do 1. svibnja 2012., uzimajući u obzir metodologije iz članka 21. ako postoje.

Članak 21.

Razmjena podataka

1. Komisija, uz pomoć Odbora iz članka 23., osigurava prikladnu razmjenu tehničkih i znanstvenih podataka između država članica radi razvijanja metodologija s obzirom na:

(a) provedbu članka 20.;

(b) sanaciju zatvorenih postrojenja za gospodarenje otpadom koja su navedena u članku 20. kako bi se zadovoljili zahtjevi članka 4. Takve metodologije omogućuju donošenje najprikladnijih postupaka za procjenu opasnosti i sanacijskih mjera uzimajući u obzir različite geološke, hidrogeološke i klimatske značajke u Europi.

2. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo prati ili se informira o razvoju najboljih raspoloživih tehnika.

3. Komisija organizira razmjenu podataka o najboljim raspoloživim tehnikama između država članica i zainteresiranih organizacija, s njima povezanim praćenjem i njihovim razvojem. Komisija objavljuje rezultate razmjene podataka.

Članak 22.

Provredba i izmjena mjera

1. Komisija do 1. svibnja 2008., u skladu s postupkom iz članka 23. stavka 2., donosi odredbe u vezi sa sljedećim točkama, pri čemu se prednost daje točkama (e), (f) i (g):

- (a) usklađivanje i redovito slanje informacija iz članka 7. stavka 5. i članka 12. stavka 6.;
- (b) provedba članka 13. stavka 6., uključujući tehničke zahtjeve u vezi s definicijama lako topivih cijanida i metode njegovog mjerjenja;
- (c) tehničke smjernice za utvrđivanje finansijskog jamstva u skladu sa zahtjevima članka 14. stavka 2.;
- (d) tehničke smjernice za inspekcije u skladu s člankom 17.;
- (e) dopuna tehničkih zahtjeva za karakterizaciju otpada iz Priloga II.;
- (f) tumačenje definicije iz članka 3. točke 3.;
- (g) definicija mjerila za klasifikaciju postrojenja za gospodarenje otpadom u skladu s Prilogom III.;
- (h) utvrđivanje usklađenih normi za metode uzorkovanje i analize koje su potrebne za tehničku provedbu ove Direktive.

2. Komisija, u skladu s postupkom iz članka 23. stavka 2., donosi sve daljnje izmjene potrebne za prilagodbu Priloga znanstvenom i tehničkom napretku.

Te se izmjene donose kako bi se postigla visoka razina zaštite okoliša.

Članak 23.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. Direktive 75/442/EZ, dalje u tekstu „odbor”.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog članka 8.

Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 24.

Prijelazne odredbe

1. Države članice osiguravaju da sva postrojenja za gospodarenje otpadom za koje je izdana dozvola ili koje već rade na datum 1. svibnja 2008. zadovolje odredbe ove Direktive do 1. svibnja 2012., osim postrojenja iz članka 14. stavka 1. koja moraju zadovoljiti odredbe do 1. svibnja 2014., te postrojenja iz članka 13. stavka 6. koje moraju zadovoljiti odredbe u skladu s rasporedom predviđenim ovom Direktivom.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na postrojenja za gospodarenje otpadom zatvorene do 1. svibnja 2008.

3. Države članice osiguravaju da se, od 1. svibnja 2006. i bez obzira na bilo koje zatvaranje postrojenja za gospodarenje otpadom nakon tog datuma, a prije 1. svibnja 2008., otpadom od vađenja minerala gospodari na način kojim se ne dovodi u pitanje zadovoljavanje zahtjeva iz članka 4. stavka 1. ove Direktive i drugih odgovarajućih zahtjeva u vezi s okolišem iz zakonodavstva Zajednice, uključujući Direktivu 2000/60/EZ.

4. Članak 5., članak 6. stavci od 3. do 5., članak 7., članak 8., članak 12. stavci 1. i 2. te članak 14. stavci od 1. do 3. ne primjenjuju se na postrojenja za gospodarenje otpadom:

— koja su prestala primati otpad prije 1. svibnja 2006.,

— koja su pri kraju postupka zatvaranja u skladu s primjenjivim zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom ili programima koje je odobrilo nadležno tijelo, i

— koja će se uspješno zatvoriti do 31. prosinca 2010.

Države članice Komisiju obavješćuju o takvim slučajevima do 1. kolovoza 2008. i osiguravaju da se tim postrojenjima upravlja tako da se ne dovodi u pitanje ostvarivanje ciljeva

ove Direktive, posebno ciljeva iz članka 4. stavka 1., kao i ciljeva drugog zakonodavstva Zajednice, uključujući Direktivu 2000/60/EZ.

Članak 25.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. svibnja 2008. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 26.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 27.

Upućivanje

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljen u Strasbourg 15. ožujka 2006.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće

Predsjednik

H. WINKLER

PRILOG I.

Plan sprečavanja velikih nesreća i informacije koje treba dostaviti zainteresiranoj javnosti**1. Plan sprečavanja velikih nesreća**

Plan sprečavanja velikih nesreća i sustav upravljanja sigurnošću operatera trebaju biti razmjerni opasnostima od velikih nesreća koje predstavlja postrojenje za gospodarenje otpadom. Pri njihovoj primjeni u obzir treba uzeti sljedeće elemente:

1. plan sprečavanja velikih nesreća treba uključiti sve ciljeve operatera kao i načela postupanja u vezi s kontrolom opasnosti od velikih nesreća;
2. sustav upravljanja sigurnošću treba biti dio općeg sustava upravljanja, što uključuje organizacijsku strukturu, odgovornosti, načine postupanja, postupke, procese i sredstva za određivanje i provedbu plana sprečavanja velikih nesreća;
3. sustav upravljanja sigurnošću obuhvaća sljedeću problematiku:
 - (a) organizacija i osoblje – uloge i odgovornosti svog osoblja uključenog u nadzor većih opasnosti i to na svim razinama organizacije; utvrđivanje potreba osposobljavanja takvog osoblja i osiguranje takve obuke; uključivanje zaposlenika i, prema potrebi, podizvođača;
 - (b) određivanje i procjena većih opasnosti – donošenje i provođenje postupaka za sustavno određivanje većih opasnosti koje nastaju pri uobičajenim ili izvanrednim radnim procesima te procjena vjerojatnosti njihovog događaja kao i značajnosti njihovih posljedica;
 - (c) kontrola radnog procesa – donošenje i provođenje postupaka i uputa za sigurni rad, uključujući održavanje postrojenja, procesa, opreme i privremenog prestanka rada;
 - (d) upravljanje promjenama – donošenje i provođenje postupaka za planiranje promjena na postrojenjima za gospodarenje otpadom ili projektiranje novih postrojenja;
 - (e) planovi za hitne slučajeve – donošenje i provođenje postupaka za određivanje predvidivih hitnih slučajeva sustavnom analizom te postupaka za pripremu, ispitivanje i pregled planova za hitne slučajeve koji bi se koristili u slučaju tih hitnih slučajeva;
 - (f) praćenje – donošenje i provođenje kontinuirane procjene usklađenosti sa ciljevima plana sprečavanja velikih nesreća i sustava upravljanja sigurnošću osobe koja gospodari otpadom - operatera te mehanizmi za utvrđivanje i poduzimanje korektivnih mjera u slučaju neusklađenosti. Postupci trebaju uključiti sustav izvješćivanja operatera o velikim nesrećama ili događajima koji su skoro doveli do velike nesreće, posebno onima kod kojih je došlo do propusta u mjerama zaštite, te njihovo preispitivanje i daljnje mjerne na temelju novostecenih saznanja;
 - (g) revizija i preispitivanje – donošenje i provođenje postupaka za periodičnu sustavnu ocjenu plana sprečavanja velikih nesreća i učinkovitost i prikladnost sustava upravljanja sigurnošću; dokumentirani pregled provođenja plana i sustava upravljanja sigurnošću, i njegovo ažuriranje koje vrši uprava organizacije.

2. Informacije koje se dostavljaju zainteresiranoj javnosti

1. Ime operatera i adresa postrojenja za gospodarenje otpadom.
2. Podaci i položaj osobe koja daje informacije

3. Potvrda da se na postrojenje za gospodarenje otpadom odnose propisi i/ili upravne odredbe za provedbu ove Direktive te, kad je to primjenjivo, da su podaci o elementima iz članka 6. stavka 2. dostavljeni nadležnom tijelu.
4. Jasno i jednostavno obrazloženje jedne ili više djelatnosti koje se obavljaju na lokaciji.
5. Uobičajeni nazivi ili generički nazivi ili opća klasifikacija opasnosti prema stupnju opasnosti tvari i pripravaka koji se nalaze u postrojenju, za gospodarenje otpadom, kao i otpada koji bi mogao prouzročiti velike nesreću, s navodima njihovih osnovnih opasnih svojstava.
6. Opće informacije o prirodi opasnosti od velikih nesreća, uključujući njihove moguće posljedice za okolno stanovništvo i okoliš.
7. Odgovarajuće informacije o tome kako će okolno stanovništvo biti upozorenio i obaviješteno o velikim nesrećama.
8. Odgovarajuće informacije o mjerama koje dotično stanovništvo treba poduzeti, te kako se ponašati u slučaju velikih nesreća.
9. Potvrda da operater mora uspostaviti odgovarajuću organizaciju na lokaciji, posebno u vezi s hitnim službama, za postupanje u slučaju velikih nesreća i radi smanjivanja njihovih posljedica na najmanju mjeru.
10. Uputa sa referencom na vanjski plan za hitne slučajevе, izrađen kako bi se sanirale posljedice nesreća izvan lokacije. Ta uputa treba uključiti savjet o suradnji u skladu s uputama ili zahtjevima hitnih službi u vrijeme nesreće.
11. Potankosti o tome gdje se mogu dobiti dodatne relevantne informacije, podložno zahtjevima o povjerljivosti koje utvrđuje nacionalno zakonodavstvo.

PRILOG II.**Karakterizacija otpada**

Otpad koji se zbrinjava u postrojenju mora se karakterizirati tako da se osigura dugotrajna fizikalna i kemijska stabilnost strukture postrojenja, kao i sprečavanje velikih nesreća. Karakterizacija otpada uključuje, prema potrebi i u skladu s kategorijom postrojenja za gospodarenje otpadom slijedeće:

1. opis očekivanih fizikalnih i kemijskih svojstava otpada koji će se kratkotrajno ili dugotrajno zbrinjavati, s posebnim osvrtom na njegovu stabilnost ispod površine, pod utjecajem atmosferskih i meteoroloških uvjeta, uzimajući u obzir vrstu minerala koji se vade, kao i svojstva i sastav jalovine i/ili otpada koji će se zbrinjavati tijekom operacija vađenja minerala;
 2. klasifikaciju otpada sukladno odgovarajućem unosu u Odluci 2000/532/EZ (¹), posebno u vezi s njegovim opasnim svojstvima;
 3. opis kemijskih tvari koje se koriste tijekom obrade mineralnih sirovina i njihove stabilnosti;
 4. opis postupaka zbrinjavanja;
 5. sustav transporta otpada koji će se primjenjivati.
-

(¹) Odluka Komisije 2000/532/EZ od 3. svibnja 2000. koja zamjenjuje Odluku 94/3/EZ o popisu otpada u skladu s člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu i Odluku Vijeća 94/904/EZ o utvrđivanju popisa opasnog otpada u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ o opasnom otpadu (SL L 226, 6.9.2000., str. 3.). Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom Vijeća 2001/573/EZ (SL L 203, 28.7.2001., str. 18.).

PRILOG III.**Kriteriji za utvrđivanje klasifikacije postrojenja za gospodarenje otpadom**

Postrojenje za gospodarenje otpadom klasificira se u kategoriju A u sljedećim slučajevima:

- ako se na temelju procjene opasnosti kojom se uzimaju u obzir čimbenici kao što su trenutačna ili buduća veličina , smještaj i utjecaj postrojenja na okoliš na okoliš ustanovi da bi propust ili nepravilan rad, npr. urušavanje jalovišta ili pucanje brane mogli prouzročiti veliku nesreću, ili
- ako sadržava otpad koji se na temelju Direktive 91/689/EEZ klasificira kao opasni otpad pri prekoračenju određene granične vrijednosti, ili
- ako sadržava tvari ili pripravke koji se na temelju Direktive 67/548/EEZ ili Direktive 1999/45/EZ klasificiraju kao opasni pri prekoračenju određene granične vrijednosti.